

வைக்கம் – இந்தியச் சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தின் முன்னோடி

முனைவர் வா.நேரு

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மார்ச் 30-1924 முதல், வெற்றிவிழா நடைபெற்ற நவம்பர் 29-1925 வரை, நடந்த போராட்டம் வைக்கம் போராட்டம். தந்தை பெரியார் ஏப்ரல் 13-1924இல் வைக்கம் சென்று போராட்டத்தில் கலந்து கொள்கின்றார். வைக்கம் போராட்டத்தில் தந்தை பெரியாரின் பங்களிப்பை இந்தக் கட்டுரை விரிவாகப் பேசுகிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர் பழ.அதியமான் அவர்களின் வைக்கம் போராட்டம் என்னும் நூல், அவர் செய்தித்தாளில் அந்த நூலைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை, அவர் பி.பி.சி.க்கு அளித்த பேட்டி எனப் பலவகையிலும் பழ.அதியமான் அவர்களின் பங்களிப்பை இந்தக் கட்டுரை பயன்படுத்தி வைக்கம் போராட்டத்தினை விளக்குகிறது.

தந்தை பெரியார் வைக்கம் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தவர் அல்லர், அந்தப் போராட்டத் தீ வலிமையாக எரிவதற்கும், வெற்றி பெறுவதற்கும் காரணமாக இருந்தவர் என்பதை இக்கட்டுரை சுட்டுகிறது. இந்தியாவில் இருக்கும் வைதிகர்களின் மனதில் இருக்கும் சாதி மனப்பான்மையை அவர்கள் காந்தியோடு நடத்திய உரையாடல் மூலமாகச் சுட்டுகிறது.

காந்தியடிகள் நடத்திய பல சத்தியாக்கிரகப் போராட்டங்களுக்கு அடிப்படை வைக்கம் போராட்டம். அண்ணல் அம்பேத்கர் இயக்கங்களும், பெரியார் இயக்கங்களும் நடத்திய / நடத்தும் ஆலய நுழைவுப் போராட்டங்களின் முன்னோடி வைக்கம் போராட்டம் என்பதனை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆதாரங்களோடு எடுத்து வைக்கின்றது.

முன்னுரை:

பாறாங்கல்லாய் இறுகிக் கிடந்த மக்களின் ஜாதி மனப்பான்மையில் விழுந்த சத்தியல் அடி வைக்கம் போராட்டம். இந்தச்சாதி அமைப்பு என்பது கடவுளின் கட்டளை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் எண்ணத்தில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு வலிமையான பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்ட ஒரு போராட்டம் வைக்கம் போராட்டம். அரசியல் இயக்கமான காங்கிரசு இயக்கம் சார்பாக அகிம்சை வழியில் நடத்தப்பட்ட சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் வைக்கம் போராட்டம். வைக்கம் போராட்டத்தினை ஆரம்பித்தவர் தந்தை பெரியார் அல்லர், ஆனால் அந்தப் போராட்டத் தீ வலிமையாக எரிவதற்கு உயிர்க்காற்றாய் (Oxygen) அமைந்தவர் தந்தை பெரியார்.

வைக்கம் போராட்டத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய தலைவர்கள் இருவர். அதில் ஒருவர் அன்றைய அகில இந்திய காங்கிரசுத் தலைவராக இருந்த காந்தியார். இன்னொருவர் அன்று தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்த தந்தை பெரியார். தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டி என்பது அகில இந்தியக் காங்கிரசு கமிட்டிக்குக் கீழ் தான் இருந்தது அன்று. இருந்தாலும் அகில இந்தியக் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவரான காந்தியாரோடு பலவகையிலும் வேறுபட்டு இந்தப் போராட்டத்தில் தந்தை பெரியார் நிற்கின்றார்.

பல வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்குக் காரணமானவர் தந்தை பெரியார் ஆவார். தந்தை பெரியாரின் வாழ்க்கை என்பது போராட்டமும், பிரச்சாரமும் இணைந்த வாழ்க்கை ஆகும். பிரச்சாரம் செய்வதற்கே அவர் போராட வேண்டியிருந்தது. மக்கள் அவ்வளவு எளிதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத, மனதளவில் கூட செரித்துக் கொள்ள முடியாத கருத்துகளை, உண்மைக் கருத்துகளை மக்கள் மத்தியிலே பிரச்சாரம் செய்தவர் பெரியார். அதற்காகப் போராட வேண்டியிருந்தது. அதனைப் போலவே அவர் நடத்திய போராட்டங்களுக்குப் பிரச்சாரமும் செய்ய வேண்டியிருந்தது. எனவே பெரியாரின் வாழ்க்கை என்பதே போராட்டமும் பிரச்சாரமும் இணைந்த வாழ்க்கையாகும். இந்த இரண்டு வழிமுறைகளாலும் தான் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்குக் காரணமானவராக வரலாற்றில் அவர் இடம் பெறுகிறார். அப்படித் தான் வைக்கம் போராட்டத்திலும் அவர் இடம் பெறுகிறார்.

பிறப்பின் அடிப்படையில் சமூக அந்தி

'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' என்பது பொது நீதி. உலகத்தின் மற்ற பகுதிகளில் எல்லாம் மனிதர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் மனிதர்களாகப் பிறக்கின்றனர், இந்தியாவில் பிறக்கும் குழந்தைகள் மட்டும் பிராமணக் குழந்தைகளாக, சத்திரியக் குழந்தைகளாக, வைசிய, சூத்திர, பஞ்சமக் குழந்தையாகப்

பிறக்கின்றன. "மனிதச் சமூக வரலாற்றில் முதன் முதலாக மக்களைப் பிறப்பின் அடிப்படையில் நான்கு வகையினராகப் பிரித்து வைத்தது ஆரியர்களின் மனு ஸ்மிருதி சாத்திரம் தான்! மனு ஸ்மிருதி உருவாக்கிய பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்னும் நான்கு வருணங்களே ஆயிரக்கணக்கான குலப்பிரிவுகள் (சாதிகள்) தோன்றுவதற்கு அடிப்படை என்பதை மனு ஸ்மிருதியே ஒப்புக் கொள்கிறது. மக்களை நான்கு வருணங்களாகப் பிரித்ததோடு மட்டுமல்லாது அவர்களில் பிராமணர்களுக்கு மட்டும் மேலாண்மை கொடுத்து அவர்களை உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றுகிறது மனு ஸ்மிருதி' (1) என்று பேராசிரியர் ப.காளிமுத்து குறிப்பிடுவார். பல நூற்றாண்டுகளாக மன்னர்களை அண்டியும், அவர்களின் படை பலத்தாலும், வன்முறையாலும், சாதி அமைப்பின் அடிப்படையில் மனிதர்களைச் சூத்திரர்களாக, பஞ்சமர்களாகப் பிரித்து, அவர்களை அடிமையைப் போலவே நடத்திட பார்ப்பனர்களுக்கு உதவிய ஒரு நூல் மனு ஸ்மிருதி என்பதனை நாம் அறிவோம்.

சூத்திரர்களுக்கும், பஞ்சமர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் கல்வியை மறுத்து, சொத்துரிமையை மறுத்து விலங்குகளைப் போல அவர்களை நடத்துவதற்கு இந்த மனு ஸ்மிருதி என்னும் நூலும், அதன் அடிப்படையில் அமைந்த ஆட்சியும் அமைந்திருக்கிறது. சாதி என்னும் அமைப்பு பல நூற்றாண்டுகளாய் மனிதர்களைக் கூறுபடுத்தி, வேறுபடுத்திக் கொடுமைகள் பல செய்வதற்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத இந்தக் கொடுமையான சாதியினை ஒழிப்பது எவ்வாறு? சமத்துவத்தை நிலை நிறுத்துவது எவ்வாறு? என்னும் கேள்விக்கான விடையைத் தேடுவது தான் ஒரு நூற்றாண்டாகச் சமூகப் புரட்சிவாதிகள் தேடும் விடையாக இருக்கிறது.

"ஐாதி - இந்துக்கள் ஒன்றுபடாமல் தடுக்கும் சுவராகவோ, முள்வேலியாகவோ

அல்ல; அது சுவராகவோ, முள்வேலியாகவோ இருந்தால் வெட்டி எறிய வேண்டியது தான். ஆனால் உண்மையில் சாதி ஒரு மனப்பிராந்திய -கற்பனை. எனவே அந்த மனப்பிராந்தியக் கற்பனை -கருத்து ஒழிந்தால் தான் ஜாதி ஒழியும் “(2) என்றார் அண்ணல் அம்பேத்கர். சாதி என்னும் கற்பனைக் கருத்து மிக ஆழமாக மக்களின் மனதிலே வேர் பிடித்து நிற்கிறது. அந்தக் கற்பனைக் கருத்தைக் காப்பாற்றிடவே இந்து மதம் என்னும் பார்ப்பனிய மதம் பல நூற்றாண்டுகளாக அரண்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறது. அரண்களாக இன்றைக்கும் பார்ப்பனர்கள் உருவாக்கி வைத்த கடவுளும், அவர்களின் வேதங்களும், புராணங்களும், இதிகாசங்களும் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானம்:

கேரள மாநிலம் கோட்டயம் மாவட்டம் வைக்கம் சிவன் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களில் நடப்பதற்கான உரிமை வேண்டி நடந்த போராட்டம் தான் வைக்கம் போராட்டம் என்பதனை நாம் அறிவோம். இன்று வைக்கம் என்னும் ஊர் இந்திய ஒன்றியத்தில் உள்ள கேரள மாநிலத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். ஆனால் வைக்கம் என்னும் ஊர், போராட்டம் நடந்த காலத்தில் திருவிதாங்கூர் என்னும் சமஸ்தானத்தைச் சார்ந்தது. அதாவது அன்றைக்கு அது ஆங்கிலேயரின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்ட தனி நாடு. தமிழ்நாட்டைச் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்டது போல, தனியாக திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தை ஆண்ட மன்னர்களால் ஆளப்பட்ட பகுதி அது. திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இன்றைய கேரள மாநிலத்தின் தென்பகுதிகளும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட பகுதியும் உள்ளடங்கியிருந்தது. இந்திய ஒன்றியத்துடன் 1949-ஆம் ஆண்டு தான் இணைந்த பகுதி திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானமாகும்.

அங்கு ஆரியம் எப்படி உள்ளே வந்தது, எப்படி அங்கு ஆண்ட மன்னனை ஆரியம்

வளைத்துப் போட்டது என்பதனைத் தவத்திரு தர்மதீர்த்த அடிகளார் கீழ்க்கண்டவாறு விவரிப்பார்.

”1729 முதல் முப்பதாண்டுக்காலம் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தை மார்த்தாண்ட வர்ம மகாராஜா ஆண்டு வந்தார்... முஸ்லிம்களின் படையெடுப்பு ஆரம்பமானதும் பிராமண மதம் வடக்கிலிருந்து தெற்கு நோக்கி நகர ஆரம்பித்தது. குறு நில மன்னர்களையெல்லாம் வென்று நாட்டைக் கீழ்ப்படுத்திய மார்த்தாண்ட வர்மா தன்னுடைய குடிமக்களை ஆள்வதில் ஈவிரக்கமின்றி செயல்படும் சர்வாதிகாரியாக இருந்தார். பிராமணர்களுக்காக ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட்டு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டுத் தான் அவர் ஆட்சி புரிந்தார்... கைகட்டி வாய் பொத்தியவாறு நாட்டைப் பிராமணர்களுக்கு காணிக்கை செலுத்திய மகாராஜா மூன்று காரியங்களைச் செய்தார்.

முதலாவதாக, நாட்டை பத்மனாப ஸ்வாமிக்குக் காணிக்கையாக்கி அந்தக் கடவுளின் தாசனாக மாறினார். இரண்டாவதாக, நாஸ்தோறும் பிராமணர்களுக்கு உணவளிப்பதற்காக நாடெங்கிலும் ‘ஊட்டுபுரைகள்’ எனப்படும் சோறுாட்டு மனைகளை நிறுவினார். மூன்றாவதாக, பிராமணர்களை மகிழ்விக்க ஆறாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட்டு ‘முறைஜெபம்’ என்ற உற்சவத்தை மேற்கொண்டார். போர்க்காலத்தில் கோவில்களை அழித்ததற்கான பிராயச்சித்தமாக இதை மேற்கொண்டார். ஆனால் உண்மையில் கோவில்கள் எதுவும் அழிக்கப்படவில்லை. பொதுச்சொத்தைச் செலவிட்டுப் பிராமணர்களைத் தீனி போட்டு வளர்க்க ஒரு சாக்காக இவ்வாறு வதந்தியைப் பரப்பினர்.”(3)

1729-முதல் ஆரியம், அந்தப் பகுதியில் நடத்திய மனித நேயமற்ற செயல்களைப் படிக்கிறபோது நமக்கு நெஞ்சு பதை

பதைக்கிறது. இப்படியும் கொடுமைகள் நடக்குமா? என்று தோன்றுகிறது. திருவிதாங்கூர் மன்னனுக்கு அருகில் இருந்த ஆரியர்கள், ஆட்சி அதிகாரத்தின் மூலம் மனுநீதி என்னும் அநீதிச்சட்டங்களால் விளிம்பு நிலை மக்களைப் படுத்திய பாட்டினை பல வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மேல் தீண்டாமை, அண்டாமை, பாராமை போன்ற சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் திணிக்கப்பட்டிருந்தன. உயர் ஜாதியினர் எனப்பட்டவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கு ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் வரக்கூடாது என்னும் கட்டுப்பாடு இருந்திருக்கிறது. பொதுக்குளங்கள், கிணறுகள், சாலைகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருந்திருக்கிறது. இதனை மீறுபவர்களுக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனைகள், வரி (தண்டத்தொகை) விதித்தல் போன்றவை நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன.

“மனு தர்ம ஆதிக்கம் அன்றைய திருவிதாங்கூரில் (கேரளம்) மிகவும் உக்கிரமான நிலையில் அமைந்திருந்தது. நம்பூதிரிகளுக்கும் நாயர்களுக்கும் மற்றும் நம்பூதிரிகளுக்கும் வேளாளர்களுக்கும் இருந்த நெருக்கமான உறவால், மனுதர்ம நடைமுறைகள் மிகவும் குரூரமான முறைகளில் பேணப்பட்டன. அன்றைய கேரளம் ‘பைத்தியக்காரர்களின் கூடாரம்’ என்று 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சுவாமி விவேகானந்தர் சொன்னார் (விவேகானந்தர் நூல் திரட்டு பாகம் 3:1964:294) என்றால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் அது எவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருந்திருக்கும் என்று கற்பனை செய்து கொள்ள முடியும்.

இந்த வர்ணாசிரமக் கட்டமைப்பின் உச்சியில் பிராமணர்கள் இருந்தார்கள். நம்பூதிரியை நாயர் நெருங்கி நிற்கலாம். தொடக்கூடாது. நம்பூதிரியிலிருந்து நாடார், ஈழவர் போன்றோர் 36 அடி தள்ளியும், புலையர் போன்றோர் 90 அடி தள்ளியும் நிற்க வேண்டும். நாயரிடமிருந்து

நாடார், ஈழவர் போன்றோர் 12 அடி தள்ளியும், புலையர் போன்றோர் 64 அடி தள்ளியும் நிற்கவேண்டும். இப்படியே நாட்டிலுள்ள 1050 சாதிகளுக்கு இடையிலும் தூரக்கணக்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன. பிராமணர்கள் கண்ணில் படக்கூடாத சாதிகளும் அன்று இருந்தன... தீட்டுத் தூரத்தை மீறுபவர்கள் மிகக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் “(4) என்று பொன்னீலன் குறிப்பிடுவதை நாம் மனதில் இருத்திக் கொள்ளவேண்டும். திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானமானது எப்படி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைத் துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாக்கி, உழைக்காதவர்களை உச்சாணியில் உட்காரவைத்து மகிழ்ந்தது என்பதற்கு இதைப் போன்ற நிறைய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. எனவே வைக்கம் போராட்டத்தைப் பற்றி நாம் படிக்கின்ற போது அல்லது விவரிக்கின்ற போது, நமது மனக்கண் முன்னால் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள், மதத்தின் பெயரால், மனு தர்மத்தின் பேரால் நடைபெற்ற அத்து மீறல்கள் நமக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன.

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் 3,4 நூற்றாண்டுகள் மனுதர்மத்தின் அடிப்படையில் ஆரியர்களுக்கு உழைக்காமல் உல்லாசமாக வாழும் வாழ்க்கையையும், விளிம்பு நிலை மக்களுக்கு வேதனை மட்டுமே தரக்கூடிய ஆட்சியே நடந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் அந்த சமஸ்தானத்தில் வைக்கம் போராட்டம் நடந்திருக்கிறது.

வைக்கம் போராட்டம்

கோவில் நுழைவுப் போராட்டமா?

வைக்கம் போராட்டம் என்பது கோயில் நுழைவுப் போராட்டம் அல்ல. கோயில் தெருவில் நடப்பதற்கான உரிமை பெறுவதற்கான போராட்டம். ”வைக்கம் போராட்டம் என்பது கோவிலிலே நுழைவதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம் அல்ல... அது, கோவிலைச் சுற்றி இருந்த தெருக்களிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஈழவர்கள், தீயர்கள், புலையர்கள் என்று

சொல்லப்படக் கூடியவர்கள் நடக்கக் கூடாது என்று நிலவி வந்த அக்கிரமத்தை எதிர்த்து நடத்தப்பட்ட போராட்டம் ஆகும். வைக்கம் கோவிலைச் சுற்றி இருந்த தெருக்களிலே அவர்கள் நடக்க உரிமை பெற்றவர்களல்லர்; அவர்கள் போனால் தீட்டுப்பட்டு விடும். ஆகவே அவர்கள் ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டு தான் போகவேண்டுமென்று நடைமுறைப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். எனவே தாழ்த்தப்பட்ட -ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தெருவிலே நடக்க உரிமை வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அந்தப் போராட்டம் தொடங்கப்பட்டது”(5) என்று திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி.வீரமணி குறிப்பிடுகிறார்.

இன்றைய இளைஞர்களுக்கு, தெருவிலே நடக்க உரிமை இல்லையா?.. தெருவிலே நடப்பதற்கு யாரிடம் அனுமதி வாங்க வேண்டும்? என்ற கேள்விகள் எழும். ஆனால் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற சாதிக்கொடுமைகளைப் பற்றிய செய்திகளைப் படித்தால், அதனை அந்த நிலையில் நின்று நாம் உணர்ந்தால் மிகத் தெளிவாக அன்றைய நிலைமை நமக்குப் புரியும். “மேல்சாதியினர் அருகே புலையர்களும், அவர்களைப் போன்றோரும் ஒரு போதும் வரக்கூடாது. வந்துவிடாமல் இருப்பதற்காகப் புலையர்கள் பொதுத்தெருக்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. மற்றபடி ஒதுக்கிடங்களில் நடக்கும் போது கூட அவர்கள் தங்கள் வருகையைப் பிறருக்கு அறிவிக்கும் வகையில் ‘ஹோய் ஹோய்’ எனக் கத்திக்கொண்டே வரவேண்டும். தற்செயலாக மேல்சாதியினர் எதிரே வர நேர்ந்துவிட்டால் பக்கப் பாதைகள் வழி ஓடி மறைந்துவிடவேண்டும். இல்லையெனில் அவர்கள் வெட்டிக் கொல்லப்படுவார்கள்.”(6) இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் 1800இல் திருவிதாங்கூர் அரசரின் ஆலோசகராக ஆங்கிலப் பிரதிநிதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்ட பின்பும், அதனைத் தொடர்ந்தும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாறியது

என்பதையும் பொன்னீலன் தனது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

இப்படிக் கொடுமையான பல வரலாறுகளைக் கொண்ட, பார்ப்பன மேலாதிக்கம் நிரம்பிய வைக்கத்தில், தெருக்களில் நடக்க உரிமை வேண்டும் என்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டமே வைக்கம் போராட்டம். கேரள மாநில காங்கிரசுக் கமிட்டி தான் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அறிவிக்கின்றது. 01.03.1924 அன்று கேரள காங்கிரசுக் கமிட்டியின் செயலாளர் கே.பி. கேசவ மேனன் தான், கேரள மாநிலம் கோட்டயம் மாவட்டம் வைக்கம் சிவன் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களில் ஈழவர்களையும், புலையர்களையும் அத்தெருக்களில் தடையை மீறி அழைத்துச் செல்லும் திட்டமான வைக்கம் போராட்டத்தினை அறிவிக்கின்றார்.

அன்றைக்கு அகில இந்தியக் காங்கிரசுக் கட்சியின் தலைவராக இருந்தவர் காந்தியடிகள். எனவே அவருக்கு வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் போராட்டம் குறித்து விரிவான கடிதத்தை 13.03.1924 அன்று கேரள காங்கிரசுக் கமிட்டி செயலாளர் கே.பி.கேசவ மேனன் அனுப்பி அவரது ஆசிர்வாதத்தை வேண்டுகிறார்.

30.03.1924இல் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்குகிறது. கேரள காங்கிரசுக் கமிட்டியின் ஆதரவோடு தீண்டாமை விலக்கக்குழு என்னும் பெயரில் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்குகிறது. போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு தடை செய்யப்பட்ட தெருவுக்குள் நுழைந்த குஞ்சப்பி என்ற புலையர்சமூகப் போராளியும், பாகுலேயன் என்ற ஈழவர்சமூகப் போராளியும் மற்றும் வென்னியல் கோவிந்தன் பணிக் கர் என்ற நாயர்சமூகப் போராளியும் கைது செய்யப்படுகின்றனர். மறு நாளான 31.03.1924-ல் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் நடக்கிறது. மூன்று சமூகப்போராளிகள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள்.

01.04.1924-ல் வைக்கம் போராட்டம் விறுவிறுப்பாக நடந்த சூழலில் அதைத் தடுத்து விட காந்தியிடம் வைக்கம் வைதிகர்கள் தூது செல்கின்றனர். மும்பை அந்தேரியிலிருந்து காந்தி கே.பி. கேசவ மேனனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் சத்தியாக்கிரகத்தை சிறிது காலம் நிறுத்தி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறார். வைக்கம் சத்யாக்கிரகம் நிறுத்தப்படுகிறது. இதனைப் பற்றிப் பழ.அதியமான் “போராட்டம் தொடங்கும் முன் 1922-ல் அங்கீகாரமும், 1923-ல் காங்கிரசு மாநாட்டு வழி ஒப்புதலும், 1924-ல் ஆசிர்வாதமும் அளித்த காந்தி, வைதிகர் பேச்சைக் கேட்டுப் போராட்டத்தை ஏன் நிறுத்தி வைக்கக் கூடாது என்று கோரினார் ‘ (7) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

வைக்கத்தில் சத்யாக்கிரகிகள் போராட்டத்தை ஆரம்பித்த உடனேயே, இதனைத் தடுத்த நிறுத்த விரும்பிய சனாதானிகள், யாரிடம் போய்ச் சொன்னால் இதனை நிறுத்தமுடியும் என்பதனை உணர்ந்து காந்தியாரிடம் போய் சொல்கிறார்கள். சிவராம அய்யர், வாஞ்சேசுவர அய்யர் என இருவர் வந்து முறையிடுவதாக காந்தியார் குறிப்பிடுகின்றார். அவர்கள் சொல்வதில் இருக்கும் நியாயத்தையும் நாம் உணரவேண்டும் என்று சொல்வது போல ‘அவர்கள் கூறுவது உண்மையாக இருந்தால், நாம் அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும்’ (8) என்று குறிப்பிட்டு பஞ்சாயத்து பேசுவதற்கு அன்றைக்கு காங்கிரசில் இருந்த பண்டித மதன் மோகன் மாளவியாவை அனுப்புவதாகச் சொல்கிறார். ஆனால் பின்னால் பண்டித மதன் மோகன் மாளவியா வைக்கத்திற்கே வரவில்லை என்பதனை அறிகின்றோம். தற்காலிகமாக இந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வைப்போம் என்ற மன நிலையில் காந்தியார் இந்தப் போராட்டத்தினை நிறுத்த கடிதம் எழுதுகின்றார். அவருடைய கருத்தினை ஏற்று வைக்கம் போராட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது.

காந்தியார் அவர்களைப் பொறுத்த அளவில் வைக்கத்தின் தெருக்களிலே ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் நடக்க வேண்டும் என்னும் பிரச்சனை இந்து மத சம்பந்தமான பிரச்சனை என்று எண்ணியிருக்கிறார். செயல்பட்டிருக்கிறார். இந்து மதத்தில் இருக்கும் உயர் ஜாதிக்காரர்களை அழைத்து, அவர்களிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, இந்தப் பிரச்சனையை முடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் காந்தியாருக்கு இருந்திருக்கிறது. காந்தியாரைப் பொறுத்த அளவில் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்று சொன்னவரே தவிர, சாதி ஒழிய வேண்டும் என்று சொன்னவரல்லர். வர்ணாசிரம அமைப்பு முறை நாட்டிற்குத் தேவை, அது நல்லமுறை என்றும் சொன்னவர் காந்தியார் ஆவார்.

தந்தை பெரியாரைப் பொறுத்த அளவில், மிகச் சிறிய வயதில் இருந்தே அவருக்குச் சாதி, வர்ணாசிரம அமைப்பின் மீதான புரிதல் இருந்திருக்கிறது. சிறு வயதிலேயே சாதியின் பெயரால் புகுத்தப்படும் கட்டுப்பாடுகளை மீறவேண்டும் என்னும் உணர்வு இருந்திருக்கிறது,” ஆசிரியர் மேல்சாதி. அவர் வீட்டில் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிக்கலாம். பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள வேதக்காரர்கள், வணிகர்கள் வீட்டில் தண்ணீர் குடிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்கள் நமக்கு மட்டமான சாதி ‘- இப்படிப்பட்ட ஆணைகளோடு ஈ.வெ.ராமசாமி தொடக்கப்பள்ளியில் சேர்ந்தார்.

மேல்சாதி, கீழ்சாதி என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள ராமசாமியின் மனம் இடந்தரவில்லை. இம்முறை அநீதியானது என்று அந்த பிஞ்சு உள்ளத்திள் பட்டது. எப்படியோ பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, சில நாட்கள் மட்டும் ஆசிரியர் வீட்டில் தண்ணீர் குடிக்கலாம் என்ற கட்டளைப்படி நடந்து பார்த்தார். அம்முறையை பல நாள் பின்பற்ற முடியவில்லை. ஏன்?... 'நாம் பலரை இழிவுபடுத்த உரிமை கொண்டாடுவதால் சிலர் நம்மை இழிவு படுத்திக் காட்டுகிறார்கள். நாம் யாரையும் இழிவு படுத்தக்கூடாது.

அத்தகைய சமத்துவ நிலையே சரியான நிலை“ இப்படிக்கருதினார். துடுக்குப் பிள்ளை ராமசாமி. அவரது கருத்து செயல்பட்டது. தண்ணீர் அருந்தக்கூடாத வீடுகளுக்குச் சென்றார். அவரே நீரை வாங்கிக் குடித்தார். அதோடு நின்றாரா? இப்புரட்சியை வெளிப்படுத்தினார். பெற்றோரால் தடுக்க முடியவில்லை. ஜாதியொழிப்பு நடவடிக்கை ராமசாமியின் பத்துப்பன்னிரெண்டு வயதிலேயே முளைத்துவிட்டது “(9) என்று கல்வியாளர் நெது. சுந்தரவடிவேலு குறிப்பிடுவார்.

எனவே சிறு வயதில் இருந்தே சமூகத்தில் நிலவும் சாதி அமைப்பு முறையைப் பற்றிய தெளிவும், பார்ப்பனர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்னும் தன்மையும் பெரியாருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. வைக்கம் தெருக்களில் ஆடு நடக்கலாம், மாடு நடக்கலாம், பன்றி நடக்கலாம், ஆனால் ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் நடக்கக்கூடாதா? என்று ஆவேசமாகப் பெரியார் குரல் எழுப்பியதற்குக் காரணம் இந்தப் புரிதலை. எனவே அந்த வகையில் தான் தந்தை பெரியார், திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் ஏற்கெனவே உள்ள சாதி அடிப்படையிலான கொடுமைகளை எல்லாம் புரிந்து கொண்டவராக, சாதி ஒழிப்புப் பணிக்கான ஒரு போராட்டத்தில் முழு மனதோடு கலந்து கொள்பவராக வைக்கம் போராட்டக் களத்திற்கு வருகின்றார்.

வைக்கம் போராட்டம் நடந்து முடிந்து 97 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. தமிழ்நாடு பாடப்புத்தகங்களில் வைக்கம் வீரர் என்னும் தலைப்பில் தந்தை பெரியார் பற்றிய பாடம் இருக்கின்றது. இந்து மத வலது சாரி அமைப்புகள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் வேர் ஊன்றிய போதிலும், தமிழ்நாட்டில் வேர் ஊன்ற முடியாமல் தவிக்கின்றனர். ஏன் நம்மால் ஊடுருவ முடியவில்லை, தமிழ்நாட்டில் என்று அவர்கள் யோசித்து, அதற்குக் காரணம் தந்தை பெரியாரின் தத்துவமும் கொள்கையுமே என்று முடிவு செய்தது போல தந்தை பெரியாரைப் பற்றிய பல

பொய்யான செய்திகளை ஊடகங்கள் வழியாகப் பரப்புகின்றனர். அதனைப் போல தந்தை பெரியார் தியாகம் ஏதும் செய்யவில்லை, போராட்டங்கள் செய்து கைதாகவில்லை என்று எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் இல்லாமல் எழுதிச் சென்றனர். அவற்றின் ஊடாக பெரியார் வைக்கம் போராட்டத்தில் பெரிய அளவில் பங்களிப்பு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று எழுதினர். அதற்கு மறுப்பாக வரலாற்று ஆய்வாளர் பழ.அதியமான் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் ‘வைக்கம் போராட்டம்’ என்னும் நூல் வந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

‘தி இந்து’ தமிழ் நாளிதழ், வைக்கம் போராட்டம் என்னும் தன்னுடைய நூல் பற்றி வரலாற்று ஆய்வாளர் பழ.அதியமான் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றினை வெளியிட்டது. அந்தக் கட்டுரையில் மிகத் தெளிவாக தந்தை பெரியாரின் பங்களிப்பைப் பற்றி பழ.அதியமான் விவரிக்கின்றார். அந்தக் கட்டுரையின் சில பகுதிகள்:

“வைக்கம் சென்ற 13 ஏப்ரல் 1924 முதல் அவர் தலைமையில் நடைபெற்ற வெற்றி விழா நிகழ்ந்த 29 நவம்பர் 1925 வரையான காலத்தில் பெரியார் போராட்டத்துக்குப் பங்களித்தார்.

ஸ்யடி நடந்தது போராட்டம்?

தடைசெய்யப்பட்ட சாலைகளின் தடுக்கப்பட்ட இடங்களில் தினமும் குறைந்தது மூன்று பேர் சத்தியாகிரகம் செய்வர். 604 நாள்களில் போராட்டம் நிகழ்ந்தது. பல நாள் பெரியார் தலைமை தாங்கினார். போலீஸாரின் தடியடியும் வாயடியும் குறைவின்றி நிகழ்ந்தன. வைதிகர் ஏற்பாடு செய்த அடியாளர்களின் அக்கிரமங்களுக்கும் குறைவில்லை. சத்தியாகிரகிகளின் கண்ணில் சுண்ணாம்பைப் பூசிய சம்பவங்களும் நிகழ்ந்தன. மக்கள் ஆதரவைத் திரட்ட வைக்கத்தைச் சுற்றிலும் கிராமங்களிலும் சேர்த்தலை, வர்க்கலை, கோட்டயம் போன்ற நகரங்களிலெல்லாம் ஓயாமல்

பிரச்சாரம் செய்தார் பெரியார். தெற்கே திருவனந்தபுரம், நாகர்கோவில் வரை அவரது பிரச்சாரப் பயணம் நீண்டது. மக்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும் நிதி வசூலித்தார்.

வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தை அகில இந்திய இயக்கமாக்கக் கேரளத் தலைவர்கள் கோரிய போது காந்தி இணங்கவில்லை. இயக்கம் பலவீனமாகிறதே என்று அவர்கள் வற்புறுத்திய போது அதைச் சாகவிடாமல் சென்னை மாகாணத்தவர் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். எனவே, பெரியார் உட்பட தமிழ்நாட்டுத் தலைவர், தொண்டர்களின் பங்களிப்புக்குக் காந்தியின் பொது அனுமதி இருந்தது எனக் கருதலாம். இத்தகைய வெளியார் உதவியின் இன்றியமையாமையை காந்தியை விடவும் சமஸ்தான ரெசிடெண்ட் சி.டபிள்யூ.இ. காட்டன் சரியாக உணர்ந்திருந்தார்: “சாலையை அனைவருக்குமாகத் திறப்பது என்ற பிரச்சினை உள்ளூர் சம்பந்தப் பட்டதாகவே இருப்பினும், வெளியிலிருந்து மட்டும் இதற்கு உதவி வராதிருந்தால் உண்மையில் இந்த இயக்கம் எப்போதோ பிசுபிசுத்துப் போயிருக்கும்” என்று 21 ஏப்ரல் 1924 அன்றைய குறிப்பில் அவர் சொல்கிறார்.

பிந்நாளில் 1980-களில் வைக்கம் போராட்டத்தைப் பற்றிய முதல் ஆய்வு நூலை எழுதிய கேரள வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டி.கே.ரவீந்திரன் “பெரியாரின் வரவினால் இயக்கத்திற்குப் புதிய உயிர் கிடைத்தது” என்று பதிந்துள்ளார். மிகச் சமீபத்தில், காந்தியின் அகிம்சை தொடர்பில் வைக்கம் போராட்டத்தை ஆய்வுசெய்து அமெரிக்க ஆய்வாளர் மேரி எலிசபெத் கிங் நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அவருக்கு கேரளாவின் புகழ்வெற்ற பேராசிரியரான கே.கே. குசுமான் (1943-2007) அளித்த நேர்முகத்தில் “ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் தலைவராக இந்தியா முழுவதும் அறிமுகமாகியிருந்த பெரியார் தன் வெடிப்புறப் பேசும் திறனால் இக்கட்டான நேரத்தில் போராட்டத்தை வளர்த்தெடுத்தார்” என்று விவரித்துள்ளார்.

என்ன செய்தார் பெரியார்?

அரசினரும் கேரளரும் மெச்சும்படியாக வைக்கத்தில் பெரியார் என்ன தான் செய்தார்? மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டும் பிரச்சாரமே அவரது முதன்மையான பணி. “நாடு என்ன உங்கப்பன் வீட்டுச் சொத்தா? நாட்டைப் பத்மநாப சுவாமிக்கு அர்ப்பணித்து விட்ட பிறகு, நாடே கோயில் சொத்து தானே!” என்று மன்னரைப் பார்த்துப் பேசினார் பெரியார். மன்னர் திருமனசைப் பாராட்டலாமே தவிர எதிர்த்துப் பேசுவது கூடாது என்பது திருவாங்கூர் சமஸ்தான சம்பிரதாயம்.

கிறிஸ்தவரும் முஸ்லிம்களும் அந்தத் தெருவில் நடக்கலாம். இந்துவான ஈழவர் நடக்க அனுமதி இல்லை. இந்த முரண் ஏன் என்பது சத்தியாகிரகிகளின் வாதங்களுள் ஒன்று. அதற்குப் பதில் அளித்த அதிகாரிகள், அவர்களையும் வேண்டுமானால் தடுத்துவிடுகிறோம் என்று கூறினர். இதைக் கிண்டல் செய்தார் பெரியார். “நாங்கள் பசியாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், பசியாக இருக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஏன் சொல்கிறீர்கள் என்றால், மற்றவர் சாப்பிடுவதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. அவர்கள் சாப்பிடும் உணவைப் பறித்து விடுகிறோம் என்கிறது” என்றார்.

ஈழவரின் மீதான தீண்டாமையை மறுத்துப் பேசும் போது பெரியார் பின்வருமாறு பேசினார். “உடம்பின் கழிவுகளைச் சுத்தப்படுத்துவது போன்ற குறிப்பிட்ட பணிகளுக்காக இடது கை பயன்படுகிறது. ஒவ்வொரு கைக்கும் தனித் தந்தை, தாய் உண்டா? இடது கையைத் தொடும் போதெல்லாம் வலது கை குளித்து முழுக வேண்டும் என்று நினைக்கிறதா? நாம் கடவுளைத் தொழும்போது வலது கையுடன் மட்டும் செல்கிறோமா? கோயிலுக்குச் செல்லும் போது நமது இடது கையை விட்டுவிட்டுச் செல்கிறோமா? வலது பக்கம் இடது பக்கத்தை விட உயர்வானது

என்றால் இடது கண்ணால் நம்மைப் பார்ப்பவரைக் குற்றம் சொல்லுகிறோமா அல்லது வலது காலால் உதைபடும்போது சந்தோஷப்படுகிறோமா?” என்று சாதாரண மக்களுக்கும் புரியும்படியாகப் பேசினார் பெரியார்.

தீண்டாமையைக் கண்டித்து இவ்வளவு வேகமாகப் பேசியோர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்ற தலைவர்களான பெரியாரும் கோவை அய்யாமுத்துவும் தான். கிளர்ச்சிக்காரர் அனைவரையும் சிறைப்படுத்த அரசாங்கம் முயன்றது. வைக்கம் வந்த பதினைந்து நாட்களுக்குள் பெரியார் பேசுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. கோட்டயம் மாவட்டத்துக்குள் பிரவேசிக்கவும் தடை போடப்பட்டது. பின்னர், அந்தத் தடை கொல்லம் மாவட்டத்துக்கும் நீண்டது. எந்தத் தடையையும் மதிக்காமல் பெரியார் தொடர்ந்து பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டார், சமஸ்தானம் முழுவதும் பிரசாரப் பயணம் மேற்கொண்டார். அரசாங்கம் பொறுக்க முடியாமல் ஒருகட்டத்தில் அவரைக் கைது செய்தது. நீதிமன்ற விசாரணையும் வைக்கத்தில் நிகழ்ந்தது. “இந்த நீதிமன்றம் நியாயம் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. விசாரணை வெறும் வேஷம். நீதிமன்றத்துடன் ஒத்துழைக்க முடியாது” என்று அறிவித்ததோடு, “சமாதானம் உண்டு பண்ணவே நான் வைக்கத்துக்கு வந்தேன், எவ்விதமான தண்டனை விதித்தாலும் ஏற்கத் தயார்” என்றும் நீதிமன்றத்தில் தெரிவித்தார் பெரியார். இதையடுத்து நீதிமன்றம் 22 மே 1924-ல் ஒரு மாத வெறுங்காவல் தண்டனை அளித்தது. அருவிக்குத்தியில் பெரியார் அத்தண்டனையை அனுபவித்தார்.

அடுத்தடுத்த சிறைத் தண்டனைகள்:

சிறையிலிருந்து விடுதலை அடைந்த பெரியார் மீண்டும் நேராக வைக்கம் போனார். ஈரோட்டுக்குச் செல்வார் என்று எதிர்பார்த்த அரசாங்கம், ஏமாற்றமும் கோபமும் அடைந்தது. “கோட்டயம் மாவட்டத்திற்குள் நுழைவதற்குத் தடை அமலில் இருக்கும்போது

அவரை வைக்கத்திற்குள் நுழைய ஏன் அனுமதித்தீர்கள்?” என்று மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளரை மாவட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட் கடிந்துகொண்டார். ஆனால், அரசாங்கம் உடனே கைது செய்யவில்லை.

அரசாங்கத்தின் அச்சுறுத்தலைப் பொருட்படுத்தாமல் பெரியார் தொடர்ந்து பிரச்சாரத்திலும் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். ராட்டையைப் போராட்டக் களத்தில் கொண்டு செல்வதில் காவல் துறைக்கும் சத்தியாகிரகிகளுக்கும் பிரச்சினை எழுந்த போது பெரியார் அதைத் தீர்த்து வைத்தார். தொடர்ந்து அவரை அரசாங்கம் வெளியில் விட்டுவைக்கவில்லை. முதல் சிறைவாசம் முடிந்து விடுதலையான 27-வது நாள் (18 ஜூலை 1924) மீண்டும் கைது செய்தது. இந்த முறையும் பெரியார் நீதிமன்றத்துடன் ஒத்துழைக்க மறுத்தார். முதல் முறை உபாயமான தண்டனை விதித்தும் ‘எதிரி’ திருந்தவில்லை என்பதாலும், இரண்டாம் தடவையாக அரசு உத்தரவை மீறி நடந்திருப்பதாலும் நான்கு மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இம்முறை ஆறுக்குத்திச் சிறையில் பெரியாரை அடைக்கவில்லை. மற்ற சத்தியாகிரகிகள் இருந்த திருவனந்தபுரத்துக்கும் அனுப்ப அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. கோட்டயம் மாவட்டச் சிறையில் அடைக்க விரும்பியது. அதற்காக வைக்கத்திலிருந்து புறப்பட்ட படகு, 20 மைல் தூரத்துக்குப் பிறகு பெருமழை, புயல் காரணமாக மேலும் போக முடியாமல் திரும்பிவிட்டது. வைக்கம் காவல் நிலையச் சிறையில் சில நாள் வைத்திருந்து பின் திருவனந்தபுரம் மத்தியச் சிறைக்கே அனுப்பி வைத்தது அரசாங்கம்.

திருவனந்தபுரம் மத்தியச் சிறையிலிருந்த கே.பி. கேசவ மேனன், ஜார்ஜ் ஜோசப் உள்ளிட்ட சத்தியாகிரகிகள் அனைவரும் அரசியல் கைதிகளாகக் கருதப்பட்டு மரியாதையுடன் நடத்தப்பட்டனர்.

ஆனால், பெரியார் அவ்வாறு நடத்தப்படவில்லை. 'கால்களில் விலங்குச் சங்கிலி, தலையிலே கைதிகள் அணியும் ஒரு குல்லாய், முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்குகிற ஒரு வேட்டி, கழுத்தில் கைதி எண் குறிக்கப்பட்ட மரப்பட்டை. இவற்றுடன் ஈ.வெ.ராமசாமி கொலைகாரர்களோடும் கொள்ளைக்காரர்களோடும் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார். தண்டனை அடைந்த ஒரு சாதாரண கைதி ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு வேலை செய்வானோ அதைவிட இருமடங்கு வேலை செய்கிறார்.' இது பெரியாருடன் சிறையிருந்த கே.பி. கேசவ மேனனின் நேரடி சாட்சியம்.

பெரியாருக்கு இழைக்கப்பட்ட இந்தக் கொடுமையைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத கேசவ மேனன், பெரியாருக்கு அரசியல் கைதி அந்தஸ்து அளிக்குமாறு சிறையிலிருந்தே அரசாங்கத்திடம் வேண்டிக்கொண்டார். எனினும், விடுதலை அடையும் வரை அதற்குப் பதில் வரவில்லை என்று தன் வாழ்க்கை வரலாறான 'கடந்த கால'த்தில் குறித்துள்ளார்.

பெரியாருக்கு ஆதரவாக ராஜாஜி:

பெரியாரின் நிலை ராஜாஜியையும் வருத்திற்று. பெரியாருக்கு ஆதரவாக அரசாங்கத்தைக் கண்டித்துப் பத்திரிகையில் எழுதினார் அவர். ஈ.வெ. ராமசாமி நாயக்கரைக் கடுங்காவல் தண்டனையில் வைத்திருப்பதும், இரும்பு விலங்கிட்டிருப்பதும், அவருக்குச் சிறை உடை அணிவித்திருப்பதும், மற்ற சத்தியாகிரகிகள் சரியாகப் பெற்றுள்ளவற்றை அவருக்கு மறுப்பதும் நியாயப் படுத்தவே முடியாதவை என்று 'தி இந்து' ஆங்கில நாளிதழில் எழுதியிருந்தார் ராஜாஜி (27 ஆகஸ்ட் 1924). இந்தச் சமயத்தில் பெரியாருக்கு ராஜாஜி சூட்டிய புகழாரம் முக்கியமானது. "ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் ஒரு தளர்வுறாத ஆன்மா. செல்வ வளத்தின் மகிழ்ச்சிகளையும் பதவிகளையும் வெறுத்து ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு கடினமான இந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். பெரும்பாலான நம்மைப் போல அல்ல; உண்மையிலேயே!"

திரு.வி.க.வும் இக்கொடுமையைச் சாடினார். "திருவாங்கூர் அரசாங்கம் ஒரு சத்தியாகிரகியை இவ்வாறு துன்புறுத்துவது தருமமோ என்று கேட்கிறோம்" என்று மனம் நொந்தார் திரு.வி.க.

சிறை தளர்த்த முடியாத வீரர்:

இரண்டாம் முறையாகச் சட்டத்தை மீறியிருப்பதால் தனிச்சலுகை எதுவும் அவருக்கு வழங்க வேண்டாம் என்ற மாவட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் கருத்துக்குள் ஒளிந்துகொண்டு அரசாங்கம் விடுதலை வரை துன்புறுத்தியது. புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றதையடுத்து 30 ஆகஸ்ட் 1924 அன்று பெரியார் உட்பட 19 சத்தியாகிரகிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். விதிக்கப்பட்டிருந்த கடுந் தண்டனைக்காக கேரளமும் தமிழ்நாடு வருந்த, விடுதலையான பெரியாரோ, நாகர்கோவிலில் பேசும்போது, "நான் சிறையில் பட்ட கஷ்டத்திற்காக யாரும் வருந்த வேண்டாம். விடுதலை தான் என்னை வருத்தப்பட வைத்துவிட்டது" என்று வேதனையையும் வேடிக்கையாக எதிர்கொண்டார்.

அடுத்து பெரியார், கே.பி. கேசவ மேனன் உள்ளிட்டோர் ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டனர். "பொதுச்சாலைகளில் எல்லோரும் நடமாடலாம் என்பதை அனுமதிப்பதற்குரிய அறிகுறியாகவே எங்கள் விடுதலையைக் கொள்கிறோம். அப்படி நடக்காவிடில் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவோம்" என்று அவ்வறிக்கையில் தெரிவித்தனர். இவ்வறிக்கை மூலம் அரசின் விடுதலையைச் சலுகையாக ஏற்காமல் அதையும் ஒரு நிபந்தனையாக மாற்றினர் சத்தியாகிரகிகள். கேட்டிலும் துணிந்து நின்றார் பெரியார்.

ஒன்றரை மாதங்களுக்கு மேல் சிறையிருந்த பெரியார், இந்த விடுதலைக்குப் பிறகும் வீட்டுக்குத் திரும்பவில்லை. வைக்கத்துக்கே சென்று போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். நெடுங்கணா, நாகர்கோவில் போன்ற ஊர்களில் பத்து நாள் வரை

பிரச்சாரம் செய்துவிட்டு, ஈரோட்டுக்கு செப்டம்பர் 10-ம் தேதி திரும்பினார். காத்திருந்தது போல் சென்னை மாகாணக் காவல் துறை 11-ம் தேதி பெரியாரைக் கைது செய்தது. இந்தக் கைது ஆறு மாதம் முன்பு மயிலாப்பூரில் பேசிய அரசு விரோதப் பேச்சு ஒன்றுக்கானது. வேறு அரசாங்கத்தால், வேறு காரணத்துக்காக, வேறிடத்தில் கைது நிகழ்ந்திருப்பினும் அவரை மீண்டும் வைக்கத்துக்குச் செல்ல ஒட்டாமல் தடுப்பதே நோக்கம் என்று ஊகிக்கலாம். எது எப்படியோ வைக்கத்துக்கு உடனடியாகச் செல்லவிடாமல் இந்தக் கைதும் வழக்கும் அவரைத் தடுத்துவிட்டன.

பெரியார் வைக்கத்தில் இருந்த காலத்திலும் சரி, பிறகும் சரி, போராட்டம் கடும் நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தது. பண நெருக்கடி அதில் முதலாவது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, பெரியார் வழியாக ரூ.1000 கொடுத்தது. மற்ற பிரச்சினைகளை ஆலோசித்து முடிவெடுக்க பல ஆலோசனைக் கூட்டங்கள், சமாதானத் தூதுகள், பிரச்சாரக் குழுக்கள், மகளிர் அணிகள் அவ்வப்போது உருவாயின. அவை பலவற்றில் பெரியாரும் நாகம்மையாரும் இடம்பெற்றிருந்தனர். இவ்வகையில் திவானைச் சந்தித்து சமாதானம் பேச ஏற்பட்ட எட்டுப் பேர் கொண்ட குழுவில் பெரியாரும் ஒருவர்.

பெரியார் வைக்கத்தில் போராடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அங்கு வந்த தலைவர்கள் அனைவரும் அவரைக் கலந்தாலோசித்தனர். ஆரிய சமாஜத் தலைவர் சிரத்தானந்தர் போராட்டம் நலிவுற்றிருந்த ஒரு கட்டத்தில் அதை எடுத்து நடத்தவும் ஒப்புக்கொண்டார். ராஜாஜி வைக்கம் வந்த போது காவல் நிலைய சிறையில் இருந்த பெரியாரைச் சந்தித்த பிறகே ஆசிரமம் சென்றார். வரதராஜுலு நாயுடு, எஸ்.சீனிவாச ஐயங்கார், டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் போன்றோர் சத்தியாகிரக ஆசிரமத்தில் அவரைச் சந்தித்தனர். காங்கிரஸ் தலைவர் சி.வி.வேங்கட ரமண அய்யங்கார்

பெரியாருடன் பிரச்சினைக்குரிய சாலைகளைப் பார்வையிட்டார். ஆக இந்திய, தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் பலரும் பெரியாருடன் போராட்டம் குறித்து விவாதித்தனர்.

காந்தி - பெரியார் சந்திப்பு:

போராட்டத்தின் நிறைவுக் கட்டத்தில் வைக்கம் வந்த காந்தியுடனும் பெரியார் தொடர்பில் இருந்தார். டெல்லியிலிருந்து சென்னை வழியாக வந்த காந்தியை ஈரோட்டில் (8 மார்ச் 1925) வரவேற்றுவிட்டு, வர்க்கலையில் (12 மார்ச் 1925) அவரோடு இணைந்து கொண்டார். அதேபோல், நாராயண குருவைச் சந்தித்த காந்தியுடனான சிறு குழுவில் அவர் இருந்ததையும் காவல் ஆணையர் பதிவுசெய்துள்ளார். பெரியாரைக் கலந்தாலோசித்த பிறகே ராணியாரைக் காந்தி சந்தித்துப் பேசியதாகப் பலவிடங்களில் பிற்காலத்தில் தெரிவித்துள்ளார் பெரியார்.

வைக்கம் வருகையின்போது காவல் துறை ஆணையருடன் காந்தி மேற்கொண்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தின் விளைபயனாய், ஓராண்டுக்கு முன்னால் பெரியாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. 'ஈ.வெ. ராமசாமி நாயக்கருக்கு விரோதமாகப் பிறப்பித்த தடை உத்தரவைத் திருவாங்கூர் கவர்ன்மென்டார் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு விட்டார்கள் என்பதைக் கேட்க வாசகர்கள் சந்தோஷமடைவார்கள்' என்று காந்தி 'யங் இந்தியா'வில் (23 ஏப்ரல் 1925) தன் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்தார்.

மனைவியுடன் களம் சென்றார்:

காங்கிரஸின் தமிழ்நாட்டுத் தலைவராகவே பெரியார் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். தனிப்பட்ட முறையில் அல்ல; அவர் வழியாகவே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஆயிரம் ரூபாயைப் போராட்டத்துக்கு அனுப்பியது. கிடைக்கும் பெயர் விவரப்படி, 50 பேர் அளவிலான தொண்டர்களுடன் சென்று அவர் அங்கு போராடினார். தன் குடும்பத்தையும்

போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தினார். 15 மே 1924-ல் வைக்கம் வந்த நாகம்மையார், தொடர்ந்து நான்கு மாதம் சுற்றுப்பயணம் செய்ததற்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன. நாகர்கோவில் தலைவர்கள் சிலரும் குடும்பத்துடன் வைக்கம் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இதில் மிக முக்கியமான செய்தி, பெரியார் தன் வாழ்வின் நடுப்பகுதியில் வைக்கத்தில் 74 நாட்கள் சிறையிலும், 67 நாட்கள் வெளியிலுமாக 141 நாட்களைப் போராட்டத்துக்காகச் செலவிட்டார் என்பதாகும்.

ஆலோசகர் காந்தி, கொள்கை அடிப்படையில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அயல் மதத்தவரை வெளியேற்றினார், சத்தியாகிரகிகள் மேற்கொண்ட உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்தினார், அகாலியர் நிறுவியிருந்த தரும உணவுச்சாலையை மறுத்தார், அயலிலிருந்து தொண்டர்களோ நிதியோ வருவதைத் தடைசெய்தார். இப்படியான காந்தியின் அறிவுறுத்தல்களால் போராட்டம் பல இன்னல்களைச் சந்தித்தது, இரு முறை சத்தியாகிரகிகள் நேரடியாகச் சென்று அவரிடம் முறையிட்டனர். இயக்கமும் பலவீனப்பட்டு வந்தது. எனினும், ஜார்ஜ் ஜோசப் தவிர, பொதுவெளியில் காங்கிரஸ்காரர் எவரும் எதிர்ப்பேச்சு பேசவில்லை, பெரியாரும் பேசவில்லை. ஓர் உண்மை சத்தியாகிரகியாகவே களத்தில் அவர் விளங்கினார். பின்னாளில் கருத்து வளர்ச்சியும், அதனால் பார்வை மாற்றமும் நேர்ந்த நிலையில் பெரியார் காந்தியின் அறிவுறுத்தல்களை விமர்சித்தார். சத்தியாகிரகத்தை நிறுத்திவிடவே காந்தியும் இராஜாஜியும் விரும்பினர் என்று இதே அறிவுறுத்தல்களையே காட்டி விமர்சித்தார்.

தீர்வு தந்த போராட்டம்:

எப்படியோ நவம்பர் 1925-ல் போராட்டம் - பெரியாருக்கு ஏன் காந்திக்கும் தான் - முழு மகிழ்ச்சியைத் தராத, நான்கில் மூன்று தெருக்களில் மட்டும் அனுமதி என்ற ஒருவகை சமாதானத்துடன் முடிவுக்கு வந்தது.

சத்தியாகிரகத்தின் வெற்றி விழாவுக்குத் தலைமை தாங்க பெரியாரைக் கேரளா அழைத்தனர். அயலிலிருந்து கலந்துகொண்ட ஒரே தலைவர் பெரியார் மட்டுமே. சத்தியாகிரகத்தின் வெற்றியைப் பற்றியும் தோல்வியைப் பற்றியும் பேசுவதற்கு அதற்குள் காலம் வந்துவிடவில்லை. தெருவில் நடக்க உரிமை கேட்டவர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பிய அரசாங்கம், தெருவில் நடப்பதற்கு இப்போது கையைப் பிடித்து அழைத்துச் செல்ல முன்வந்திருப்பதைப் பார்த்தால் சத்தியாகிரகத்துக்கும் மகாத்மாவுக்கும் எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது என்பது விளங்குகிறது என்று பெரியார் வியந்தார் (குடி-அரசு, 6 டிசம்பர் 1925).

போராட்டத்தின் வெற்றிவிழாவைப் பெரியாரின் தலைமையில் கொண்டாடியது மிக முக்கியத்துவமுடைய செய்தியாகும். கேரளர்கள் நன்றி மறக்காதவர்கள். இன்றும் வைக்கத்தில் கேரளர்கள் நன்றியைத் தெரிவிக்கும் விதமாக கொண்டாடப்படுகிறது பெரியார் சிலை.⁹ வைக்கம் போராட்டத்தில் தந்தை பெரியாரின் பங்களிப்பைக் குறைத்தும், அவதூறுகளைப் பரப்பியும் வந்தவர்களுக்கு, வரலாற்று ஆய்வாளர் பழ.அதியமான் அவர்களின் 'வைக்கம் போராட்டம்' என்னும் புத்தகம் சரியான பதிலடியை ஆதாரங்களோடு கொடுத்திருக்கிறது என்பது பாராட்டுக்குரியது.

தெருக்களில் நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக நடந்த மாபெரும் மனித உரிமைப் போராட்டம், வைக்கம் போராட்டம். வைக்கம் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தந்தை பெரியார் அவர்களும், காந்தியடிகள் அவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் நடத்திய போராட்டங்களுக்கு முன்னோடியாக, முன்னோட்டமாக வைக்கம் போராட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள் எனலாம். தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பொறுத்த அளவில், வைக்கம் போராட்டத்திற்கு முன்னரே நடைபெற்ற ஒத்துழையாமை இயக்கப் போராட்டம்,

கள்ளுக்கடை மறியல் போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இன்னும் கேட்டால், தான் கலந்து கொள்வது மட்டுமல்ல, போராட்டங்களில் அந்தக் காலகட்டத்திலேயே தன்னுடைய குடும்பத்துப் பெண்களையும் கலந்து கொள்ளச் செய்யும் பெரும்பண்பு பெரியாரிடம் இருந்திருக்கிறது. அப்படித்தான் கள்ளுக்கடை மறியலில் பெரியாரின் மனைவி நாகம்மையாரும், தங்கை கண்ணம்மாவும் ஈடுபட்டார்கள் என்பதுவும், ஈரோட்டில் கள்ளுக்கடை மறியலைக் கைவிடவேண்டும் என்று காந்தியாரிடம் கேட்டபோது கள்ளுக்கடை மறியலைத் தொடர்வதா நிறுத்துவதா என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் ஈரோட்டிலுள்ள நாகம்மாள், கண்ணம்மாள் என்னும் இரு பெண்மணிகளே ஆவர் என்று காந்தியடிகள் கூறியதும் நாம் அறிந்ததே.

வைக்கம் போராட்டத்தில் தந்தை பெரியார் மேற்கொண்ட அணுகுமுறை, போராட்டமும், பிரச்சாரமும் இணைந்த அணுகுமுறையாகும். காந்தியடிகளும் மற்றவர்களும் வைக்கம் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து அரசியல் விடுதலையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது சமூக விடுதலையைப் பற்றிப் பேசியவர்கள் தந்தை பெரியாரும் அண்ணல் அம்பேத்கரும் ஆவர். சமூக விடுதலைக்கான போராட்டத்திற்கான வழிமுறை, பிரச்சாரமும் போராட்டமும் இணைந்த வழிமுறை என்னும் தந்தை பெரியாரின் பிந்தைய வழிமுறைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது வைக்கம் போராட்டம் எனலாம். வைக்கம் போராட்டத்திற்குப் பின்னால் சுயமரியாதை இயக்கம் ஆரம்பித்த பின்பும், நீதிக்கட்சியில் இருந்தபோதும், திராவிடர் கழகம் ஆரம்பித்த பின்பும், நடத்திய போராட்டங்கள் அனைத்தும் வன்முறை இல்லாமல் அகிம்சை வழியில் நடத்தப்பட்ட போராட்டங்களே. எனவே இந்தப் போராட்டங்களுக்கு எல்லாம் அடிப்படையாகத் தந்தை பெரியாருக்கு

வைக்கம் போராட்டம் அமைந்தது எனலாம்.

அரசியல் போராட்டங்கள் உலகம் முழுவதும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. வன்முறையாலும் அந்தப் போராட்டங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் சமூக விடுதலைக்கான போராட்டம் என்பது எதிராளியின் மனச்சாட்சியோடு நடத்தும் போராட்டம். நாம் செய்தது எவ்வளவு பெரிய பிழை என்று எதிராளியை எண்ண வைக்கும் போராட்டம். சாத்திரத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால் சக மனித உயிர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய கொடுமையை நாம் செய்து கொண்டிருந்தோம் என்று உணர வைக்கும் போராட்டம். தந்தை பெரியார் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இந்தப் போராட்டத்தைத் தான் நடத்தினார். "பெண்களுக்கான உரிமை என்று வருகின்ற போது, ஆண்களே, உங்கள் மனைவிமார்களை நினைத்துக்கொண்டு யோசிக்காதீர்கள். உங்கள் அம்மாவை, உங்கள் அக்காவை, உங்கள் தங்கையை, உங்கள் மகளை நினைத்துக்கொண்டு யோசியுங்கள். அவர்கள் படும் இன்னல்களை எண்ணுங்கள். பெண் உரிமை எவ்வளவு தேவை என்பது உங்களுக்குப் புரியும்" என்னும் கருத்துப்பட கூறியதைப் போல தந்தை பெரியாரின் அணுகுமுறைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது வைக்கம் போராட்டம் எனலாம்.

1927, மார்ச் 20 இல் அண்ணல் அம்பேத்கர் நடத்திய மகத் சத்யாக்கிரகம் இந்திய வரலாற்றில் புகழ் வாய்ந்த போராட்டமாகும். வைக்கம் தெருவில் நடப்பதற்கு போராட்டமென்றால், மகரில் பொதுக் குளமான சவுகார் குளத்தில் நீர் குடிக்கும், எடுக்கும் போராட்டமாகும். அந்தப் போராட்டத்திற்கான உத்வேகத்தை வைக்கம் போராட்டத்தில் இருந்து பெற்றதாக அண்ணல் அம்பேத்கர் கூறியிருக்கிறார்.

"தீண்டப்படாத வகுப்பினரின் போராட்டம் தொடர்பாக ஈடு இணையற்ற

நிகழ்ச்சி 1925ல் நடைபெற்றது. திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் வைக்கத்தில் சில வீதிகளில் தீண்டப்படாதவர்கள் நுழையக்கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்த வீதிகளில் நடப்பதற்கான உரிமையை நிலை நாட்டிய பார்ப்பனர் அல்லாதார் தலைவரான ராமசாமி நாயக்கரின் தலைமையில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அந்த அறப்போராட்டம் விளைவித்த சிந்தனைத் தாக்கமும், தன்னுரிமை உணர்ச்சிப் பெருக்கமும் பரவலாக மிகப்பெரிய விளைவை ஏற்படுத்தின. இதனால் வைதீக இந்துக்களும் கூட ஓரளவு சமத்துவ உரிமை உணர்வையும் பெருந்தன்மையையும் பெற்றதால் தீண்டப்படாதவர்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்டிருந்த வீதிகளைத் திறந்துவிட்டனர்.

அதே நேரத்தில் மற்றொரு நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது. பொறுப்புள்ள ஜாதி இந்துக்களையும் சுயமரியாதை உணர்வுள்ள தீண்டப்படாதவர்களையும் இந்நிகழ்ச்சி உலுக்கியது. 1926 மார்ச் மாதம் சென்னையில் முருகேசன் என்கிற தீண்டப்படாதவர், இந்துக் கோயிலினுள் நுழையக்கூடாது என்ற தடையை மீறியதற்காக கைது செய்யப்பட்டு கோயிலின் புனிதத்தைக் கெடுத்தார் என்பதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார்.

அம்பேத்கர் இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்தார். மகத் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்கவிருந்த போது எழுதிய ஆசிரியவுரை ஒன்றில் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம் பற்றி நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து அவர் எழுதினார். இவை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகள். இனி நடக்கவிருக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு இவை முன்னோடிகள். (டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் வாழ்க்கை வரலாறு, தனஞ்சய் கீர் தமிழில் க. முகிலன் பக். 87-88)

அமராவதி கோயில் நுழைவுப் போராட்டத்துக்கான இறுதி முடிவு (1927 நவம்பர்), சவுகார் குளத்தில் தண்ணீர் எடுக்கும் போராட்டம் (1927 டிசம்பர்), பார்வதி கோயில் நுழைவு (1929

அக்டோபர்), நாசிக்கில் உள்ள காலாராம் கோயில் நுழைவு (1930) என அம்பேத்கர் முன்னெடுத்த போராட்டங்களுக்குத் தூண்டுதலாக பெரியார் ஈ. வெ. ரா. வின் வைக்கம் போராட்டம் இருந்துள்ளது " (11). என்று எழுத்தாளர் ப. திருமாவேலன் குறிப்பிடுகிறார். அடுக்கடுக்காய் நடந்த கோவில் நுழைவுகளுக்கான அடித்தளமாக வைக்கம் போராட்டம் இருந்திருக்கிறது. எதிரிகளுக்கு தன்னுடைய தரப்பு நியாயத்தை விளக்குவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக, அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்கள் மகத் போராட்டத்தை நடத்திக் காட்டினார். விளக்கம் கொடுத்தார். விளைவுகளை ஏற்றுக் கொண்டார். பின்னர் வெற்றி கண்டார்.

தமிழ்நாட்டில் அதற்குப் பிறகு (வைக்கம் போராட்டத்திற்குப் பிறகு) நடந்த கோவில் நுழைவுப் போராட்டங்களில் வைக்கம் போராட்டத்தின் தாக்கம் இருந்ததா? என்னும் கேள்விக்கு பழ. அதியமான், "அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் நடந்த கோவில் நுழைவுப் போராட்டங்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதும் நடந்த கோவில் நுழைவு, தெரு நுழைவு போராட்டங்களில் வைக்கம் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை, உத்வேகத்தை அளித்தது... அம்பேத்கர் 1936 வாக்கில் ஒரு போராட்டத்தைத் துவங்கிய போது வைக்கம் போராட்டம் தான் தனக்கு ஓர் உணர்ச்சியைக் கொடுத்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். கேரளாவிலும் 1936இல் கோவில் நுழைவு பிரகடனம் செய்யப்பட்ட போது வைக்கம் தான் அதற்குக் காரணம் என எல்லோருமே சொல்லியிருக்கிறார்கள்" ¹² என்று பி. பி. சி. நேர்காணலில் பதில் அளித்திருக்கிறார். எனவே தொடர்ச்சியான பல சமூக விடுதலைப் போராட்டங்களுக்குத் தொடக்கமான போராட்டமாக வைக்கம் போராட்டம் இருந்திருப்பதை நாம் காண முடிகின்றது.

நடந்து முடிந்து 97 ஆண்டுகள் நிறைவு அடைந்த இந்தக் காலகட்டத்திலும் முழுமையாக நிலைமை மாறிவிட்டதா என்றால் இல்லை என்பது தான் பதில்.

கர்நாடக மாநிலத்தில் 2021, செப்டம்பர் 4-ந் தேதி நடந்த நிகழ்வு இது. 'கர்நாடக மாநிலம் , கொப்புள் மாவட்டம், மியாப்பூர் கிராமத்தில் உள்ள ஹனுமன் கோயிலில் கடந்த செப்.4-ந் தேதி தலித் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சந்திரசேகர் என்பவர் குடும்பத்தினருடன் சென்றார். அவர் உள்ளிட்ட அவரது குடும்பத்தினர் கோயிலுக்கு வெளியே நின்றிருந்தபோது, அவரது 2 வயது மகன் கோயிலுக்குள் சென்றாராம். இதனை பிரச்சனையாக்கிய அப்பகுதியைச் சேர்ந்த சிலர், சந்திரசேகர் குடும்பத்தினரிடமிருந்து கோயிலைச் சுத்தம் செய்ய ரூ 25,000 அபராதம் விதித்து கிராமப் பஞ்சாயத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது'(13). இது குறித்து புகார் அளிக்கப்பட்டு 5 பேர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள் என்றாலும், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று 75 ஆண்டுகள் ஆன பிறகும் கூட இப்படிப்பட்ட சாதிய மனநிலை இன்றைக்கும் கூட இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. அப்படியானால், 97 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த மனிதர்களின் மனநிலை என்பது எவ்வளவு மோசமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதனை நம்மால் ஊகிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் நடைபெற்ற மனித உரிமைப் போராட்டம், சமூக விடுதலைப் போராட்டம் தான் வைக்கம் போராட்டம்.

அன்றைய ஜாதிய மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ள, வைக்கம் போராட்ட முடிவில் நடைபெற்ற ஓர் உரையாடல் உதவுகிறது. அந்த உரையாடல் காந்தியாருக்கும் வைதீகர்களுக்கும் (வைக்கம் போராட்ட எதிர்ப்பாளர்களுக்கும்) நடைபெற்ற உரையாடல். ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் வைக்கம் தெருக்களில் நடக்கக்கூடாது; ஏனென்றால் அவர்கள் முன் ஜென்மத்தில் பாவம் செய்தவர்கள். முன் ஜென்மத்தில் பாவம் செய்த காரணத்தால் அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட ஜாதியிலே கடவுளால் பிறக்க வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் நடக்கக்கூடாது என்பது பார்ப்பனர்களின் வாதமாக அன்றைக்கு இருந்திருக்கிறது.

"நம்பியாத்திரி: "இந்து சாஸ்திரத்தின் தெய்வீகத்தன்மையை மகாத்மாஜி நம்புகிறீர்களா?"

காந்தி: "ஆம்."

நம்பியாத்திரி: "கர்ம விதியை மகாத்மாஜி நம்புகிறீர்களா?"

காந்தி: "ஆம்."

நம்பியாத்திரி: "மறு பிறப்பில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டா?"

காந்தி: "உண்டு."

நம்பியாத்திரி: "எங்கள் நம்பிக்கையின் படி, எங்கள் ஆச்சாரியாரின் கருத்துப்படி அவர்கள் முற்பிறப்பின் மோசமான கர்மாவின்படி அணுகமுடியாத ஜாதியில் பிறந்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இம்முறையில் அவர்களை நடத்தும்படி எங்கள் கேரள ஆச்சாரியார்களால் நாங்கள் ஆணையிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறோம். அவ்வகையில் அவர்களை கொள்ளைக்காரர்களை விடவும் திருடர்களை விடவும் மோசமானவர்களாக நாங்கள் கருதுகிறோம்"(14)

மனிதர்களைக் கேவலமாக நடத்துவதற்கு, பிறப்பின் அடிப்படையில் அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட ஜாதியில் பிறந்த காரணத்தால் கொள்ளைக்காரர்களை விடவும், திருடர்களை விடவும் மோசமாக நாங்கள் கருதுகிறோம் என்று காந்தியாரின் முன்னாலேயே சொல்கிறார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த மனப்பான்மையை அசைத்த போராட்டம் வைக்கம் போராட்டம். நாங்களும் மனிதர்களே என்பதனை தங்களை உயர்ஜாதி என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு அழுத்தம் திருத்தமாக நிரூபித்த போராட்டம் வைக்கம் போராட்டம். ஜாதி ஒழிப்பையே தன்னுடைய வாழ்வின் இலட்சியமாக எடுத்துக்கொண்டு தனது இறுதி மூச்சுவரை அதற்காகவே பாடுபட்டு மறைந்த தந்தை பெரியாரின், முதல் தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டம், தீண்டாமைக்கு காரணமான ஜாதி ஒழிப்புப் போராட்டம்,

முதல் சமூக விடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கிய இடம் வைக்கம் போராட்டம். நேற்று நடந்த சமூக விடுதலைப் போராட்ட நிகழ்வுகளுக்கு மட்டுமல்ல, நாளை நடக்கும் சமூக விடுதலைப் போராட்ட நிகழ்வுகளுக்கும் முன்னோடி வைக்கம் போராட்டம் எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. மனுநீதி - ஒரு மறுபார்வை, டாக்டர் ப.காளிமுத்து, அன்புமுகில் நூல் வெளியீட்டகம், பழனி, பக்கம் 33-34
2. சாதியை ஒழிக்க வழி, டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர், பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு. பக்கம் 77
3. இந்துமதம் கொடுங்கோன்மையின் வரலாறு, தவத்திரு தர்ம தீர்த்த அடிகளார், மலையாளத்திலிருந்து தமிழில் வெ.கொ.பாலகிருஷ்ணன், சாளரம், மடிப்பாக்கம், சென்னை-91 பக்கம் 175.
4. தெற்கிலிருந்து, பொன்னீலன், மக்கள் அச்சகம், சென்னை-2 பக்கம் 44-45
5. காங்கிரஸ் பழைய வரலாறும் வைக்கம் போராட்டமும் கி.வீரமணி, பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு. பக்கம் 14
- 6.. தெற்கிலிருந்து, பொன்னீலன், பக்கம் 46.
7. வைக்கம் போராட்டம், பழ.அதியமான், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், பக்கம் 330
8. மேலது, பக்கம் 32
9. புரட்சியாளர் பெரியார், நெது. சுந்தரவடிவேலு, தமிழ் வளர்ச்சி இயக்ககம், சென்னை-8 பக்கம் 29
10. வைக்கத்திற்கும் பெரியாருக்கும் என்ன சம்பந்தம்?, 'தி இந்து' நாளிதழ் கட்டுரை, பழ.அதியமான், 24.12.2019

11. ஆதிக்க சாதிகளுக்கு மட்டுமே அவர் பெரியார்?, ப.திருமாவேலன், நற்றிணை பதிப்பகம், பக்கம் 186
 12. வைக்கம் போராட்டம், பி.பி.சி. நேர்காணல், பழ.அதியமான், பி.பி. சி. தமிழ் இணையதளம், 27.01.2020.
 13. தினமணி நாளிதழ், 6.9.2021
 14. வைக்கம் போராட்டம், பழ.அதியமான், பக்கம் 552-553
- #### ஆசிரியர் குறிப்பு:

முனைவர். வானேரு, தமிழகப் பகுத்தறிவு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் மாநிலத் தலைவர் ஆவார். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழிலக்கியத் துறையில், 'இறையன்பு படைப்புகளில் தன்னம்பிக்கையும் மனித நேயமும்' என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பெரியார் பட்டயச் சான்றிதழும் பெற்றவர். பி.எஸ்.என்.எல் நிறுவனத்தில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்ற இவர், தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டம் சாப்ரூரில் பிறந்தவர். இவர், 'பங்குனி உத்திரமும் பள்ளிக்கூடமும்', 'சூரியக்கீற்றுகள்' எனும் இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளும், 'நெருப்பினுள் துஞ்சல்' எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

'திருக்குறள் வலியுறுத்தும் உயிர்ச்சூழலும் இன்றைய உலகச்சூழலும்', 'கடவுளையும் சடங்குகளையும் வள்ளுவம் புறக்கணிக்கிறது', 'தமிழ்த் துறவிகளும் வள்ளுவர் கூறும் தவமும்', 'ஆரிய எதிர்ப்புக்கு முன்னுரை-திருக்குறளின் பாயிரம்', 'செல்வமும் குடிமையும்', 'ஊழும் கூழும் பகுத்தறிவுப் பார்வை' போன்ற தலைப்புகளில் இவரின் கட்டுரைகள் திருக்குறள் ஆய்வுத் தொகுப்புகளில் வெளிவந்துள்ளன. உலக/ இந்திய மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அளித்தவர். பல்வேறு இலக்கிய இதழ்களிலும், சமூக இதழ்களிலும், இணையத்திலும் பரவலாக எழுதி வருபவர். ●